Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ PŘEDSEDY TRIBUNÁLU

15. prosince 2015 * [1]

„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Potravinové obaly pro maloobchodní prodej — Rozhodnutí, kterým se ukládají pokuty — Bankovní záruka — Návrh na odklad vykonatelnosti — Fumus boni juris — Naléhavost — Poměření zájmů“

Ve věci T-522/15 R,

CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, se sídlem v Reggio Emilia (Itálie),

Coopbox group SpA, se sídlem v Reggio Emilia,

Poliemme Srl, se sídlem v Reggio Emilia,

Coopbox Hispania, SL, se sídlem v Lorce (Španělsko),

Coopbox Eastern s.r.o., se sídlem v Novém Mestě nad Váhom (Slovensko),

zastoupené S. Bariatti a E. Cucchiarou, advokáty,

navrhovatelky,

proti

Evropské komisi, zastoupené původně F. Jimeno Fernandezem, A. Biolanem a P. Rossim, poté F. Jimeno Fernandezem, P. Rossim a L. Malferrarim, jako zmocněnci,

odpůrkyni,

jejímž předmětem je návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise C (2015) 4336 final ze dne 24. června 2015 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (AT.39563 – Potravinové obaly pro maloobchodní prodej) v rozsahu, v němž navrhovatelkám ukládá povinnost zřídit bankovní záruku nebo uskutečnit prozatímní platbu částky pokut jako podmínku pro upuštění od okamžitého vymáhání této částky,

PŘEDSEDA TRIBUNÁLU

vydává toto

* Jednací jazyk: italština.

1 — Toto usnesení je zveřejněno formou výňatků.

Usnesení [2]

Skutečnosti předcházející sporu

1 Projednávaná věc se týká kartelových dohod v odvětví potravinových obalů ve formě polystyrenových nebo polypropylenových tácků používaných k balení čerstvých potravin, například masa, drůbeže a ryb, určených k maloobchodnímu prodeji. Geograficky tyto kartelové dohody pokrývaly mimo jiné území Itálie, jihozápadní, střední a východní Evropy. Hlavními cíli sledovanými protisoutěžními dohodami bylo zachování vysokých cen, koordinované promítání nárůstu cen surovin a zachování *statu quo*, pokud jde o historické rozdělení zákazníků a trhů. Evropská komise vytýká navrhovatelkám, jimiž jsou CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Poliemme Srl, Coopbox Hispania, SL, a Coopbox Eastern s.r.o., že se těchto kartelových dohod účastnily.

2 Komise v rozhodnutí C (2015) 4336 final ze dne 24. června 2015 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (AT.39563 – Potravinové obaly pro maloobchodní prodej, dále jen „napadené rozhodnutí“), oznámeném dne 1. července 2015, upřesnila, že navrhovatelky patří do skupiny Coopbox, jejíž mateřská společnost ovládá společnosti náležející do divize pro balení čerstvých potravin skupiny CCPL, konsorcia složeného z deseti družstev, držícího podíly v řadě dalších společností a působícího v řadě různých odvětví, například v odvětví balení čerstvých potravin prostřednictvím Coopbox, v odvětví stavebnin, služeb podnikům, energie a nemovitostí. Podle Komise byla CCPL hlavní mateřskou společností skupiny CCPL. Navrhovatelkám byly uloženy pokuty v celkové výši 33 694 000 eur, a sice 22 137 000 eur za protiprávní jednání, k němuž došlo v Itálii, 10 955 000 eur za protiprávní jednání, k němuž došlo v jihozápadní Evropě, a 602 000 eur za protiprávní jednání, k němuž došlo ve střední a východní Evropě.

3 Částka těchto pokut byla stanovena poté, co bylo navrhovatelkám na základě jejich spolupráce přiznáno snížení 20 % z částky pokuty, která jim měla být uložena za protiprávní jednání, k němuž došlo v Itálii, a 30 % z částky pokut, které jim měly být uloženy za protiprávní jednání, k němuž došlo v jihozápadní, střední a východní Evropě, tedy snížení přibližně o 14 milionů eur, a to na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17). Komise mimoto na základě bodu 35 svých pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny z roku 2006“) částečně vyhověla žádosti navrhovatelek, kterou se tyto dovolávaly platební neschopnosti, a snížila konečnou částku pokut, kterou jim měla uložit, o [*důvěrné*] [3], což odpovídá přibližně [*důvěrné*] eur.

4 Článek 2 napadeného rozhodnutí v posledním odstavci stanoví, že platba pokut se musí uskutečnit do tří měsíců od data oznámení a po uplynutí této lhůty budou automaticky nabíhat úroky v sazbě použitelné Evropskou centrální bankou (ECB) na hlavní refinanční operace k prvnímu dni měsíce, v němž bylo rozhodnutí přijato, zvýšené o 3,5 procentního bodu. V případě, že potrestaný podnik podá žalobu, je tento oprávněn uhradit pokutu ke dni splatnosti buď poskytnutím bankovní záruky, nebo prozatímní platbou pokuty.

5 V této souvislosti se v dopise, kterým se oznamuje napadené rozhodnutí, upřesňuje, že po uplynutí lhůty k zaplacení bude Komise vymáhat pohledávku, která se bude automaticky úročit ode dne následujícího po dni, kdy tato lhůta uplynula, až do dne skutečného zaplacení pohledávky. Úroky byly vypočteny v základní sazbě 0,05 %, zvýšené o 3,5 procentních bodů, tedy v sazbě 3,55 %. V případě žaloby musí navrhovatelky poskytnout zajištění pokuty před uplynutím lhůty pro zaplacení, a to buď poskytnutím finanční záruky, kterou bude účetní Komise považovat za přijatelnou, nebo prozatímním

2 — Jsou uvedeny pouze body tohoto usnesení, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

3 — Skryté důvěrné údaje.

zaplacením pokuty. V případě zřízení finanční záruky budou k částce pokuty nabíhat úroky v sazbě 1,55 %. Při jakémkoli prodlení s platbou nebo se zřízením finanční záruky budou nabíhat úroky z prodlení vypočtené ve výše uvedené základní sazbě zvýšené o 3,5 procentního bodu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

6 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. září 2015 podaly navrhovatelky žalobu znějící na zrušení pokut, které jim byly uloženy napadeným rozhodnutím, a podpůrně na snížení částky těchto pokut. Na podporu své žaloby mimo jiné tvrdí, že došlo k porušení zásad proporcionality a přiměřenosti při stanovení částky ukládaných pokut.

7 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 29. září 2015 podaly navrhovatelky tento návrh na předběžné opatření, v němž v podstatě navrhují, aby předseda Tribunálu:

— nařídil odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž jim ukládá povinnost zřídit bankovní záruku nebo uskutečnit prozatímní platbu částky pokut jako podmínku pro upuštění od okamžitého vymáhání této částky;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení;

8 Ve vyjádření předloženém kanceláři Tribunálu dne 15. října 2015 Komise navrhuje, aby předseda Tribunálu:

— zamítl návrh na předběžné opatření;

— uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.

9 Navrhovatelky odpověděly na vyjádření Komise spisem ze dne 28. října 2015. Komise se k tomuto spisu vyjádřila spisem ze dne 6. listopadu 2015, po němž následovala písemná korespondence ve dnech 18., 23. a 30. listopadu a 3. prosince 2015.

Právní otázky

Obecné úvahy [*omissis*]

14 Za okolností projednávaného případu je třeba nejprve zkoumat, zda je splněna podmínka *fumus boni juris*. Pokud jde o přesný rozsah tohoto přezkumu, je zřejmé, že s ohledem na článek 2 napadeného rozhodnutí a dopis, kterým se toto rozhodnutí oznamuje (viz body 4 a 5 výše), nemůže mít návrh na nařízení předběžného opatření jiný smysluplný předmět než domoci se zproštění povinnosti zřídit bankovní záruku, což je méně nákladné řešení než prozatímní zaplacení uložených pokut, jakožto nezbytné podmínky pro upuštění od okamžitého vymáhání těchto pokut Komisí (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 29. října 2009, Novácke chemické závody v. Komise, T-352/09 R, EU:T:2009:422, bod 19 a citovaná judikatura).

K fumus boni iuris [*omissis*]

16 V projednávané věci navrhovatelky na podporu podpůrně předloženého bodu návrhových žádání v hlavním řízení, který směřuje ke snížení částky pokut, které jim byly uloženy, Komisi mimo jiné vytýkají, že dostatečně nepřihlédla k platební neschopnosti skupiny CCPL, k níž náležejí. Komise

podle nich sice připustila existenci dramatické finanční krize, která postihla tuto skupinu, avšak odmítla přiznat navrhovatelkám významnější snížení částky uložených pokut, jež by umožnilo jejich ekonomické přežití.

17 Navrhovatelky připomínají, že skupina CCPL v současnosti prochází velmi závažnou finanční krizí, což ji vedlo k vypracování restrukturalizačního plánu, jehož obsah byl oznámen Komisi v průběhu správního řízení. Hlavní prvky tohoto plánu spočívají v racionalizaci podílového portfolia, včetně prodeje podílů v jiných odvětvích než v odvětví balení potravin. Podle tohoto plánu uzavřela CCPL dne 8. srpna 2014 dohodu „standstill" s věřitelskými bankami, jejíž doba platnosti byla omezena do 30. června 2015 a jejímž předmětem byl odklad kapitálových splátek a závazek neměnit nic na poskytnutých úvěrech. Tato dohoda „standstill" měla za cíl umožnit navrhovatelkám pokračovat v jejich činnostech provádění a finalizace restrukturalizačního plánu. Podle navrhovatelek nebudou předpokládané příjmy z prodeje podílů dostatečné ke splacení veškerých bankovních dluhů skupiny CCPL ve výši [*důvěrné*] eur, takže tyto dluhy budou muset být předmětem nového jednání s věřitelskými bankami a refinancovány a splaceny v delším časovém horizontu, než s jakým počítá restrukturalizační plán. Vzhledem k tomu, že restrukturalizační plán ještě nebyl schválen věřitelskými bankami, mají navrhovatelky za to, že skupina CCPL nebude disponovat finančními prostředky nad rámec uvedeného plánu k uhrazení pokut uložených napadeným rozhodnutím.

18 Navrhovatelky zdůrazňují, že Komise v příloze IV napadeného rozhodnutí a na základě bodu 35 pokynů z roku 2006 (viz bod 3 výše) sama uznává existenci bezprostředního nebezpečí nucené likvidace navrhovatelek. Podle jejich názoru je proto zcela nepochopitelné, že Komise mohla mít za to, že byly způsobilé uhradit k 1. říjnu 2015 pokuty v celkové výši překračující 33 milionů eur, zvláště když neměly k dispozici žádný z finančních zdrojů zmíněných Komisí v příloze IV napadeného rozhodnutí.

19 V rozsahu, v němž Komise Coopbox vytýká, že restrukturalizační plán počítá s příjmy ve výši [*důvěrné*] eur, ale k uhrazení uložených pokut vyčleňuje pouze [*důvěrné*] eur, přestože Coopbox v rozpočtu na rok 2013 pro tento účel vytvořila rezervy ve výši [*důvěrné*] eur, navrhovatelky zdůrazňují, že vytvoření rezervy ve výši [*důvěrné*] eur samo o sobě neznamená, že by k datu přijetí napadeného rozhodnutí měly k dispozici prostředky nezbytné k uhrazení případné sankce. Navrhovatelky opakují, že jedinými prostředky, jimiž mohla skupina CCPL disponovat, jsou prostředky vzešlé z provedení restrukturalizačního plánu. Tento plán však ještě nebyl schválen věřitelskými bankami. V každém případě příjmy plynoucí z těchto plánovaných prodejů nejsou dostatečné pro úhradu bankovních dluhů ve výši [*důvěrné*] eur.

20 Kromě toho to nebyly navrhovatelky, kdo se „rozhodl" vyčlenit prostředky k úhradě pokuty pouze ve výši [*důvěrné*] eur, nýbrž šlo o práh přežití stanovený věřitelskými bankami v restrukturalizačním plánu. Tyto banky totiž byly ochotny přijmout plán pouze pod podmínkou, že sankce nepřesáhne horní hranici ve výši [*důvěrné*] eur. Navrhovatelky, chtěly-li se vyhnout úpadku, nemají jinou možnost než přijmout plán za podmínek, jež jim ve skutečnosti stanovily věřitelské banky.

21 Pokud se Komise domnívá, že by skupina CCPL mohla vygenerovat dodatečné zdroje nad rámec uvedeného plánu, zejména prodejem menšinových finančních podílů, jako jsou například podíly ve společnostech Refincoop SpA, Erzelli Energia Srl, Smec Srl, Sagif SpA a Athenia Net Srl, nebo případnou finanční podporou poskytnutou jejími společníky, jako jsou družstva CMB SC nebo CCFS SC, navrhovatelky tvrdí, že by použití příjmů z prodeje podílů k zaplacení pokut, nikoli k úhradě dluhů vedlo k jejich nucené likvidaci. I kdyby tedy prodej podílů vygeneroval příjmy, musely by tyto příjmy být použity nejprve k úhradě dluhů.

[*omissis*]

26 Pokud jde o možnost vygenerovat dodatečné zdroje případnou finanční podporou ze strany společníků CCPL, navrhovatelky připomínají, že čtyři družstva, jež jsou členy skupiny CCPL, a sice Coopsette SC, Unieco SC, Open Co SC a CEAP SC, se nacházejí v kritické finanční situaci. Pokud jde o další

družstva, mimo jiné o družstva CMB a CCFS, navrhovatelky uvádějí, že CMB drží v CCPL podíly menší než 20 % a tento podíl má čistě institucionální povahu. CCPL je totiž konsorciem družstev první úrovně a jeho hlavním účelem je usnadňovat cíle vzájemnosti jeho společníků. Je tudíž obtížné identifikovat konkrétní hospodářský nebo průmyslový zájem CMB na finanční podpoře CCPL. A dále vnitřní předpisy upravující finanční činnost CCFS stanoví maximální limity částek, jež mohou vydat vůči společníkovi, a sice jednu šestinu čistého účetního majetku poslední schválené rozvahy, aby bylo zabráněno zvýšené koncentraci rizika v jediné společnosti. Vzhledem k drastickému úbytku čistého majetku CCPL z důvodu ztrát v letech 2013 a 2014 však nepřicházelo v úvahu, že by CCFS vyhověla její žádosti o úvěr.

[*omissis*]

32 V tomto ohledu je třeba nejprve poukázat na to, že obecná a principiální argumentace, kterou Komise tvrdí, že při určování částky pokuty není povinna přihlížet ke ztrátové finanční situaci dotyčného podniku, protože by jinak poskytla neodůvodněnou soutěžní výhodu podnikům, jež jsou nejméně přizpůsobeny tržním podmínkám, postrádá v projednávaném kontextu relevanci. Je totiž nesporné, že Komise v příloze IV napadeného rozhodnutí a na základě bodu 35 pokynů z roku 2006 skutečně přihlédla ke ztrátové finanční situaci navrhovatelek.

33 Komise měla v uvedené příloze za to, že [*důvěrné*]. Podle Komise [*důvěrné*] vznikla tato situace především z důvodu [*důvěrné*], což mělo citelný dopad na zadlužení společnosti Coopbox, [*důvěrné*]. Komise se dále domnívá, že současná situace Coopbox ani v nejmenším nenasvědčuje tomu, že by existoval [*důvěrné*]. Komise tudíž [*důvěrné*].

34 V projednávané věci tudíž nejde o rozhodnutí o zásadních otázkách, jak byly vymezeny Komisí, nýbrž o posouzení, zda Komise tím, že přiznala snížení pokuty pouze o [*důvěrné*], aby přihlédla k platební neschopnosti „Coopbox“, dostatečně přihlédla k finanční krizi, kterou si prošla skupina CCPL k datu přijetí napadeného rozhodnutí. V tomto kontextu nasvědčuje řada skutečností tomu, že Komise v napadeném rozhodnutí zřejmě skutečně podcenila závažnost ztrátové finanční situace navrhovatelek v kontextu skupiny CCPL, do níž patří.

35 Komise zaprvé tím, že přiznala „Coopbox“ snížení pokuty pouze o [*důvěrné*], zjevně pochybila při stanovení správné hodnoty finanční síly skupiny CCPL. V této souvislosti je nutno poznamenat, že v rámci probíhajícího řízení o předběžných opatřeních se účastníci řízení shodují na skutečnosti, podpořené písemnostmi ve spise, že skupina CCPL prochází finanční krizí, která si vyžádala vypracování restrukturalizačního plánu, který byl v původním znění z roku 2014 vázán na dohodu „standstill“ s věřitelskými bankami skupiny a byl aktualizován v dubnu 2015. Hlavními prvky plánu byla restrukturalizace dluhů skupiny CCPL a převod podílů v určitých společnostech, přičemž příjmy z těchto převodů byly určeny k obnovení hospodářských činností skupiny a zároveň měly skupině CCPL umožnit hrazení bankovních dluhů.

36 Navrhovatelky trvají na tom, a Komise jim účelně neoponuje, že bylo nutné zavést účinný restrukturalizační plán, který je zřejmě rozhodující pro finanční přežití skupiny, neboť nedobrá situace skupiny byla umocněna okolností, že uvedený plán ještě nebyl s konečnou platností schválen věřitelskými bankami, a to právě z toho důvodu, že banky považovaly výši pokuty uložené navrhovatelkám za značnou. V tomto kontextu sice Komise na toto vyjádření nahlížela s určitou skepsí, avšak *prima facie* nelze považovat za překvapivé, že se tyto banky pokoušejí donutit skupinu CCPL k přednostnímu uhrazení svých bankovních dluhů, jež vznikly před přijetím napadeného rozhodnutí, a přitom v rámci plánu vypracovaného rovněž před tímto rozhodnutím počítaly pouze s podmíněnou platbou budoucí sankce. Pokud jde o skutečnost, že se v tomto směru počítalo pouze s částkou [*důvěrné*] eur, zdá se, že se v ní odráží nejistota ohledně výše očekávaných příjmů z restrukturalizace skupiny, zejména z prodeje aktiv, o nichž mají banky – nikoli bezdůvodně – pochybnosti, zda se neukáží jako nedostatečné k přednostnímu uhrazení jejich pohledávek.

[*omissis*]

39 Zatřetí zřejmě Komise bere nesprávně v potaz družstevní strukturu skupiny CCPL, když tvrdí, že navrhovatelky jsou schopny uhradit uložené pokuty ze zdrojů některých družstev, která jsou majiteli podílů v CCPL, zejména CMB a CCFS. Na rozdíl od hospodářské skupiny, která je v rámci integrované vertikální organizace vedena mateřskou společností, která identifikuje a určuje hospodářskou strategii a společné zájmy všech členů skupiny, s důsledkem vzájemné finanční odpovědnosti, si totiž členové družstva zpravidla zachovávají větší hospodářskou a finanční nezávislost. Družstvo založené na zásadě spolupráce má za cíl pouze hájit zájmy svých členů zejména tím, že jim poskytuje služby, organizuje centralizovaný prodej jejich výrobků, provádí společný nákup surovin nebo poskytuje pracovní příležitosti. Z toho plyne, že člen družstva má pouze velmi omezený objektivní zájem na tom, aby finančně podporoval jiného člena téhož družstva. Pokud jde o zájem člena družstva zajistit finanční přežití „svého" družstva v případě hrozby nucené likvidace, je i ten omezený, neboť bude závislý na konkrétních výhodách jeho členství, možnostech stát se členem jiného, případně nově založeného družstva, pokud staré družstvo zanikne, a na nákladech spojených s takovým novým členstvím.

40 Totéž v zásadě platí pro strukturu skupiny CCPL, o níž navrhovatelky v podstatě tvrdí, a Komise jim neoponuje, že se jedná o konsorcium družstev první úrovně, jehož hlavním účelem je usnadnit cíle vzájemnosti svých členských družstev, mimo jiné CMB, jejichž účasti mají čistě institucionální povahu. Z toho lze dovodit, že CMB, jež byla postavena před volbu, zda použít zřejmě značné zdroje (viz bod 28 výše) na podporu silně zadlužené družstevní struktury, jež byla právě z důvodu uložených pokut vystavena riziku nucené likvidace, nebo případně investovat do nové družstevní struktury, nemá objektivní zájem se angažovat a poskytovat hlavní mateřské společnosti CCPL nebo sesterským družstvům značnou finanční podporu. Tento zájem bude z týchž důvodů zřejmě minimální i v případě finančního družstva CCFS, jehož činnost navíc podléhá striktním bankovním pravidlům a které již je největším bankovním věřitelem skupiny CCPL; je třeba upřesnit, že podle jeho interního režimu musela být jeho pohledávka kryta odpovídajícími zárukami. Z důvodu těžké finanční situace přitom tato skupina není příliš schopna poskytnout CCFS dodatečné záruky, což *prima facie* vylučuje jakoukoli smysluplnou možnost, aby CCFS financovalo pokuty uložené napadeným rozhodnutím.

41 Argumentace navrhovatelek směřující k prokázání toho, že Komise podcenila ztrátovou finanční situaci skupiny CCPL, tedy není *prima facie* zcela neopodstatněná. V každém případě soudce rozhodující o předběžných opatřeních může pouze konstatovat, že posouzení skutečností, na něž bylo právě poukázáno, si zasluhuje zevrubný přezkum v rámci hlavního řízení soudem rozhodujícím ve věci samé. Proto je dán *fumus boni juris*, pokud jde o přiznání většího snížení pokuty navrhovatelkám, než poskytla Komise v napadeném rozhodnutí.

42 Je třeba dodat, že Tribunál podle článku 261 SFEU a článku 31 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1) rozhoduje o žalobách proti rozhodnutím Komise, kterými se ukládají pokuty nebo penále, s pravomocí k soudnímu přezkumu v plné jurisdikci. V projednávaném případě je dána dostatečná pravděpodobnost, že Tribunál využije této pravomoci při rozhodování o žalobě v hlavním řízení a ještě více sníží částku pokut uložených navrhovatelkám (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 13. dubna 2011, Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise, T-393/10 R, Recueil, EU:T:2011:178, bod 60). Jestliže soud s pravomocí k přezkumu v plné jurisdikci vykonává pravomoc změnit napadený akt, může totiž zohlednit právní a skutkový stav, v němž se věc nacházela v době jeho rozhodování (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 1974, Istituto Chemioterapico Italiano a Commercial Solvents v. Komise, 6/73 a 7/73, Recueil, EU:C:1974:18, body 51 a 52; ze dne 14. července 1995, CB v. Komise, T-275/94, Recueil, EU:T:1995:141, bod 61, a ze dne 5. října 2011, Romana Tabacchi v. Komise, T-11/06, Sb. rozh., EU:T:2011:560, body 282 až 285). V bodech 3 a 42 svého spisu ze dne 28. října 2015 přitom navrhovatelky zdůrazňují, a Komise jim účelně neoponuje, že hospodářská a finanční situace skupiny CCPL, zejména situace družstev Coopsette a Open, se v třetím čtvrtletí roku 2015 ještě zhoršila oproti situaci, jež byla zohledněna v napadeném rozhodnutí.

43 Po ukončení přezkumu existence *fumus boni juris* má tedy soudce rozhodující o předběžných opatřeních za to, že existuje *prima facie* dostatečně vysoká pravděpodobnost, že soud rozhodující ve věci samé navrhovatelkám podstatně sníží částku pokut uložených Komisí v napadeném rozhodnutí.

K naléhavosti [*omissis*]

48 Jak vyplývá z článku 2 napadeného rozhodnutí a z dopisu, kterým bylo toto rozhodnutí oznámeno (viz body 4 a 5 výše), dala Komise navrhovatelkám možnost zřídit bankovní záruku, jež by jim umožnila dočasně se zprostit povinnosti zaplatit uložené pokuty, aniž musely uhradit požadované částky v den splatnosti.

49 V tomto ohledu je třeba připomenout, že možnost požadovat zřízení bankovní záruky odpovídá obecné a přiměřené linii chování Komise, takže pouze za výjimečných okolností mohou být navrhovatelky zproštěny povinnosti zřídit takovou záruku jako podmínku pro to, aby nebylo okamžitě vymáháno uhrazení uložených pokut [v tomto smyslu viz usnesení ze dne 23. března 2001, FEG v. Komise, C-7/01 P(R), Recueil, EU:C:2001:183, bod 44 a citovaná judikatura, a Fapricela v. Komise, bod 46 výše, EU:T:2011:395, bod 22 a citovaná judikatura].

50 Za účelem prokázání existence takových výjimečných okolností musí navrhovatelky v zásadě doložit, že buď je pro ně objektivně nemožné bankovní záruku zřídit, nebo že by její zřízení ohrozilo jejich existenci (v tomto smyslu viz usnesení Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise, bod 42 výše, EU:T:2011:178, bod 23 a citovaná judikatura, a Fapricela v. Komise, bod 46 výše, EU:T:2011:395, bod 23 a citovaná judikatura).

51 Obě tyto výjimečné okolnosti jsou alternativní,nikoli kumulativní. Jsou-li tedy navrhovatelky schopny právně dostačujícím způsobem prokázat, že je pro ně objektivně nemožné zřídit bankovní záruku pro uložené pokuty, je třeba v souladu s judikaturou citovanou v předchozím bodě uznat naléhavost požadovaného odkladu vykonatelnosti.

[*omissis*]

56 V projednávaném případě ze spisu vyplývá, že skupina CCPL se v červenci 2015 obrátila na třináct bankovních ústavů – Unicredit, Intesa SanPaolo, Monte dei Paschi di Siena, Banca Nazionale del Lavoro, Unipol Banca, Banca Popolare di Milano, Banco Popolare, BPER, Cariparma, Carige, CCFS, Coopfond a Carisbo – s cílem získat bankovní záruku kryjící pokuty, jež byly navrhovatelkám uloženy v napadeném rozhodnutí. Všechny tyto žádosti byly zamítnuty.

[*omissis*]

61 Na základě analýzy těchto dokumentů je třeba konstatovat, že převážná většina oslovených bank odůvodnila odmítnutí podrobnými argumenty týkajícími se nejisté hospodářské a finanční situace skupiny CCPL, která jim neumožňuje poskytnout požadovanou bankovní záruku. Opíraly se přitom zejména o relevantní účetní dokumenty skupiny CCPL týkající se stavu majetku a financí, o restrukturalizační plán této skupiny a o výši uložených pokut.

62 Pokud jde o kontext příslušných žádostí o bankovní záruku, ze spisu vyplývá, že na začátku července 2015 zkontaktovala poradenská kancelář zastupující skupinu CCPL e-maily oslovené banky, mezi nimi i domácí věřitelské banky skupiny CCPL, jakož i řadu advokátů. Uvedená kancelář při této příležitosti předložila dokument obsahující „alternativní možné scénáře“ pro skupinu a identifikující dvě možné cesty: buď podání žaloby proti napadenému rozhodnutí, včetně poskytnutí bankovní záruky, a předložení dohody o restrukturalizaci dluhů skupiny s cílem předejít úpadku, nebo zahájení úpadkového řízení s následnou likvidací. Tento dokument uváděl mimo jiné výhody restrukturalizace s poskytnutím bankovní záruky s ohledem na likvidační hodnotu aktiv a uhrazení pohledávek oproti

možnosti narovnání v rámci úpadkového řízení. V tomto kontextu byly nadneseny možnosti rozdělení částí bankovní záruky mezi banky v tom smyslu, že osm bank, mezi nimiž i domácí věřitelské banky, by poskytlo částečné záruky, jejichž jednotlivá částka by odpovídala pohledávce každé dotyčné banky vůči skupině.

63 Vzhledem k výše uvedenému nevidí soudce rozhodující o předběžných opatřeních žádný rozumný důvod k pochybnostem, že výše zmíněný dokument – jejž Komise kvalifikuje jako pouhý přípravný dokument pro diskusi s věřitelskými bankami – byl skutečně jednou z okolností, jíž oslovené banky odůvodnily odmítnutí poskytnout požadovanou bankovní záruku. Toto odmítnutí se tedy týkalo i případů rozdělení bankovní záruky na více částí.

64 Z toho plyne, že navrhovatelky jakožto členky skupiny CCPL vynaložily čas i úsilí pro získání bankovní záruky, jež by zajišťovala pokuty, které jim byly uloženy. Toto úsilí nevedlo k žádnému výsledku, jelikož oslovené banky odmítly žádosti o bankovní záruku poté, co zevrubně přezkoumaly finanční a hospodářskou situaci skupiny CCPL, jak je patrné z takřka všech jejich odmítavých dopisů, které prokazují, že tyto banky měly přesnou představu o situaci celé skupiny. Za těchto okolností je nerozhodné, že pouze společnost Unipol Banca odůvodnila své odmítnutí lapidárním poukazem na „zevrubné posouzení žádosti“.

[*omissis*]

66 Jelikož celkem dvanáct bank odmítlo navrhovatelkám poskytnout bankovní záruku a zamítnutí odůvodnilo výše uvedenými důvody, prokázaly navrhovatelky právně dostačujícím způsobem, že je pro ně objektivně nemožné zřídit tuto záruku, a to tím spíše, že judikatura ve srovnatelné situaci již dvě či tři zamítnutí považovala za dostačující (usnesení ze dne 13. července 2006, Romana Tabacchi v. Komise, Sb. rozh., EU:T:2006:217, body 102 a 103, a 1. garantovaná v. Komise, bod 44 výše, EU:T:2011:63, bod 56).

67 Žádný z argumentů, které Komise předložila, aby tento závěr zpochybnila, nemůže obstát.

68 Komise zaprvé navrhovatelkám vytýká, že dostatečně nevyužily prostředků skupiny CCPL tím, že by se obrátily na družstva, jež jsou společníky CCPL, zejména na CMB nebo na CCFS, z nichž každá drží 19,42 % jejího kapitálu a disponuje dostatečnými prostředky (viz bod 28 výše), aby získaly finanční podporu pro případné bankovní záruky.

69 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zohlednění síly skupiny, k níž patří účastník řízení navrhující nařízení předběžných opatření, spočívá na myšlence, že objektivní zájmy tohoto účastníka řízení nemají autonomní charakter ve vztahu k zájmům osob, které ji ovládají nebo jsou členy téže skupiny, a takový přístup se s přihlédnutím k akcionářské struktuře skupiny uplatní i na menšinové společníky držící 50, 40, ba i 30 % kapitálu dotčené společnosti (v tomto smyslu viz usnesení Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise, bod 42 výše, EU:T:2011:178, bod 38; ze dne 21. června 2011, MB System v. Komise, T-209/11 R, EU:T:2011:297, bod 35, a ze dne 26. září 2013, Tilly-Sabco v. Komise, T-397/13 R, EU:T:2013:502, bod 41).

70 Jak však bylo rozvedeno v bodech 39 a 40 výše, neexistuje dostatečně úzká konvergence zájmů uvnitř skupiny CCPL, zejména mezi družstvy CMB a CCFS na straně jedné a navrhovatelkami, zastřešující společností a sesterskými družstvy na straně druhé. Koncept skupiny, jak je uveden v bodě 69 výše, se tudíž nepoužije v prostředí družstev, takže v projednávaném kontextu nelze přihlížet k finančním zdrojům CMB a CCFS. Za těchto okolností není nutné určit, zda menšinová účast představující pouze 19,42 % kapitálu může být považována za dostatečně velkou k tomu, aby se mohl uplatnit koncept skupiny.

[*omissis*]

75 Z výše uvedeného vyplývá, že navrhovatelky právně dostačujícím způsobem prokázaly naléhavost nařízení předběžného opatření, které navrhují.

K poměření zájmů [*omissis*]

77 V projednávaném případě navrhovatelky prokázaly jak naléhavost předběžných opatření, jejichž nařízení navrhují, když prokázaly, že objektivně nemohly zřídit bankovní záruku za své pokuty, tak i *fumus boni iuris* pro svůj podpůrný návrh směřující ke snížení těchto pokut. Je tedy třeba uznat, že mají legitimní zájem na odkladu vykonatelnosti povinnosti zřídit bankovní záruku za tyto pokuty (v tomto smyslu viz usnesení Westfälische Drahtindustrie a další v. Komise, bod 42 výše, EU:T:2011:178, bod 63). Kdyby nebylo vyhověno jejich návrhu na nařízení předběžných opatření, mohla by totiž Komise okamžitě přikročit k vymáhání pokut, což by s největší pravděpodobností vedlo k nucené likvidaci navrhovatelek, ve vztahu k níž Komise v příloze IV napadeného rozhodnutí sama uvedla, že je třeba se jí vyhnout. Kromě toho je nesporné, že skupina CCPL v současnosti zaměstnává 822 zaměstnanců, z toho 647 zaměstnanců v odvětví obalů na čerstvé potraviny. V případě nucené likvidace by se tak zvýšila úroveň nezaměstnanosti, což Komise ostatně v příloze IV napadeného rozhodnutí výslovně uznala.

78 V rozsahu, v němž se Komise dovolává veřejného zájmu na zachování účinnosti pravidel hospodářské soutěže Evropské unie a na odrazujícím účinku pokut, které ukládá, je třeba konstatovat, že tento zájem není na překážku zásadě snížení, byť podstatného, částky pokut, které ukládá. Jak totiž vyplývá z bodu 35 pokynů z roku 2006, Komise si výslovně vyhrazuje právo snížit pokutu, aby mohla přihlédnout k platební neschopnosti dotyčných podniků. Soudci rozhodujícímu o předběžných opatřeních, který je povolán k tomu, aby pro dobu trvání hlavního řízení nalezl rovnováhu mezi odrazujícím účinkem pokuty a situací sankcionovaného podniku, tudíž nemůže být upřeno právo zprostit navrhovatelky povinnosti zřídit bankovní záruku.

[*omissis*]

80 Z výše uvedeného vyplývá, že s ohledem na zvláštní okolnosti charakterizující faktickou a právní situaci navrhovatelek, zejména objektivní nemožnost zřídit v současnosti bankovní záruku zajišťující zaplacení uložených pokut, je třeba přiznat jejich zájmům větší váhu než zájmům, jichž se dovolává Komise.

81 Je však třeba poznamenat, že existence *fumus boni juris* byla uznána jen pro podpůrné návrhové žádání směřující ke snížení uložených pokut, a dále že navrhovatelky ve spisech ze dne 28. října a 18. a 30. listopadu 2015 projevily ochotu uhradit pokuty ve splátkách. Navrhovatelky v tomto ohledu připomněly, že restrukturalizační plán skupiny CCPL, jenž byl předložen věřitelským bankám ke schválení, umožňoval vyčlenit pro platbu pokut částku ve výši [*důvěrné*] eur. Kromě toho projevily ochotu vyčlenit – s výhradou souhlasu týchž bank – pro tuto platbu také případné příjmy ze zamýšleného prodeje podílů ve společnostech Refincoop, Erzelli Energia a Smec, jež by mohly dosáhnout až výše [*důvěrné*] eur nebo i více.

82 Navrhovatelky ve spisu ze dne 30. listopadu 2015 dodaly, že v okamžiku, kdy prodají podíly, které drží ve společnostech Refincoop, Erzelli Energia a Smec, bude jediným aktivem, kterým budou disponovat, účast ve společnosti [*důvěrné*]. Aby Komise nepřikročila k výkonu napadeného rozhodnutí vůči nim a aby byla pokryta částka uložených pokut v plné výši, zamýšlí navrhovatelky převést na třetí osoby [*důvěrné*], jejichž bilanční hodnota činí více než [*důvěrné*] eur. V tomto případě nelze určit datum tohoto převodu a lhůtu, v níž by mohly být příjmy vzešlé z tohoto převodu použity k zaplacení pokut. Kromě toho možnost, aby navrhovatelky prodaly [*důvěrné*], je podmíněna schválením věřitelských bank.

[*omissis*]

85 Za těchto okolností, a aby byly zohledněny finanční zájmy Unie, jakož i odrazující účinek uložených pokut, je třeba spojit požadované zproštění povinnosti s podmínkou, že navrhovatelky:

— každé tři měsíce předloží Komisi pravidelné a podrobné informace o provádění plánu restrukturalizace skupiny CCPL a o výši příjmů z prodeje aktiv této skupiny v rámci tohoto plánu i „mimo“ něj;

— převedou Komisi:

— částku 5 milionů eur, jakmile ji uvedeným prodejem získají,

— všechny příjmy ze zamýšleného prodeje podílů ve společnostech Refincoop, Erzelli Energia a Smec, jakmile tyto příjmy získají.

[*omissis*]

Z těchto důvodů

PŘEDSEDA TRIBUNÁLU

rozhodl takto:

1) Povinnost navrhovatelek CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Poliemme Srl, Coopbox Hispania, SL, a Coopbox Eastern s.r.o. zřídit ve prospěch Evropské komise bankovní záruku s cílem vyhnout se okamžitému vymáhání pokut, které jim byly uloženy článkem 2 rozhodnutí Komise C (2015) 4336 final ze dne 24. června 2015 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (AT.39563 – Potravinové obaly pro maloobchodní prodej), se odkládá za těchto podmínek:

— **ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení a poté každé tři měsíce až do přijetí rozhodnutí ve věci samé, jakož i při každé události, jež by mohla mít v budoucnu vliv na schopnost zaplatit uložené pokuty, předloží navrhovatelky Komisi podrobnou zprávu o provádění plánu restrukturalizace skupiny CCPL a o výši příjmů z prodeje aktiv této skupiny v rámci tohoto plánu i „mimo“ něj;**

— **navrhovatelky převedou Komisi částku 5 milionů eur, jakmile ji uvedeným prodejem získají, a všechny příjmy ze zamýšleného prodeje podílů ve společnostech Refincoop SpA, Erzelli Energia Srl a Smec Srl, jakmile tyto příjmy získají.**

2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

V Lucemburku dne 15. prosince 2015.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
M. Jaeger